

Ο Κούρδος καρδιολόγος Ιεμπραχέμ Μουσλέμ, ως εκπρόσωπος του κουρδικού Κόμματος Δημοκρατικής Ενωσης στην Ελλάδα, πρωτοστατεί μαζί με την κουρδική κοινότητα στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στην Κομπάνι και στην κουρδική αντίσταση ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ στην **Αφροδίτη Τζιαντζή**

Πατρίδα μας είναι τα παιδικά μας χρόνια» έγραφε το σύνθημα στους τοίχους. Για τον Κούρδο γιατρό Ιεμπραχέμ Μουσλέμ, που ζει εδώ και 18 χρόνια στην Ελλάδα, πατρίδα του είναι μια μικρή πόλη της βόρειας Συρίας, που τις τελευταίες μέρες βρίσκεται στα διεθνή πρωτοσέλιδα, η πόλη Κομπάνι. Ο 48χρονος καρδιολόγος γεννήθηκε στην Κομπάνι και έζησε εκεί τα παιδικά του χρόνια, πριν η φτώχεια οδηγήσει την πολυμελή οικογένειά του στην εσωτερική μετανάστευση κι από εκεί στη διασπορά. Σήμερα, ως εκπρόσωπος του ΡΥΔ στην Ελλάδα, του κουρδικού Κόμματος Δημοκρατικής Ενωσης, πρωτοστατεί μαζί με την κουρδική κοινότητα στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στην Κομπάνι και στην κουρδική αντίσταση ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος.

Για ανθρώπους, όπως ο Ιεμπραχέμ, η Κομπάνι και οι Κούρδισσες αντάρτισσες που πολεμούν με τ' όπλο στο χέρι ενάντια στους ακραίους ισλαμιστές είναι κάτι πολύ περισσότερο από εικόνες που ανταλλάσσουμε στο facebook. Είναι οι αδελφές τους, που όσο αντιστέκονται υπάρχει ακόμα ελπίδα. «Αρχηγός της κουρδικής αντίστασης σήμερα είναι γυναίκα. Η Ναλίν Αφρίν. Η θέση της γυναίκας στο Κουρδιστάν ήταν πάντα ισότιμη με του άντρα. Στην οικογένειά μου η μητέρα μου ήταν η πιο δυναμική, γιατί εργαζόταν ως μοδίστρα και στήριζε εμάς, τον πατέρα μου και τα δέκα αδέρφια».

«Αδιαφορία»

«Γεννήθηκα στην Κομπάνι το 1966 και έζησα εκεί ως τα 8 μου χρόνια. Είναι μια πάμφτωχη

πόλη. Αν κάποιος είχε πλιγούρινα φάει, ήταν τυχερός. Ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε κανείς να φτιάξει κάποια υποδομή. Ο,τι έφτιαχνε το καθεστώς της Συρίας, το έφτιαχνε έξω από την πόλη, για να το ελέγχουν. Ακόμα και οι εγκαταστάσεις ύδρευσης ήταν εκτός της πόλης, και ήταν το πρώτο που μας έκοψαν οι ισλαμιστές όταν ξεκίνησε η πολιορκία ένα χρόνο πριν».

Η διεθνής κοινότητα γνωρίζει την πολιορκία της Κομπάνι τις τελευταίες 23 ημέρες, όμως οι πολεμικές αψιμαχίες με τους ισλαμιστές ξεκίνησαν πολύ νωρίτερα. «Η πόλη μας ήταν ακριβώς πάνω στα σύνορα Τουρκίας και Συρίας που χαράχτηκαν το 1916, χωρίζοντάς μας στα δύο. Η οικογένεια του παππού μου ήταν 6 αδέρφια, τα τέσσερα έμειναν στο τουρκικό έδαφος. Εμείς δεν τα αποκαλούμε σύνορα, αλλά “η γραμμή”, γιατί χαράχτηκαν πάνω στις ράγες του τρένου. Η πόλη μας ήταν περικυκλωμένη από νάρκες και τουρκικό στρατό. Θυμάμαι ως παιδί μια καρυδιά στην άλλη μεριά της γραμμής. Βλέπαμε τα καρύδια να πέφτουν στο έδαφος και δεν μπορούσαμε καν να απλώσουμε το χέρι να τα γευτούμε, γιατί θα σκοτωνόμασταν από νάρκες ή σφαίρες. Ως και σήμερα τα παιδιά της Κομπάνι έτσι ζουν».

Η πόλη Κομπάνι σήμερα έχει σχεδόν εγκαταλειφθεί. Μένουν μόνο οι μαχητές, κάποιοι ανήμποροι κι όσοι τους συμπαραστέκονται. Ομως μέχρι πρόσφατα στην ευρύτερη περιοχή -350 χωριά βρίσκονται στο καντόνι της Κομπάνι- φιλοξενούνταν πάνω από 400.000 πρόσφυγες, 700.000 με τον μόνιμο πληθυσμό. «Η Κομπάνι είναι ένα από τα τρία καντόνια της Ροζάβα, της αυτόνομης περιοχής του Δυτικού Κουρδιστάν. Τα αποκαλούμε καντόνια, γιατί ακολουθούμε ένα σύστημα δημοκρατικής αυτοδιοίκησης, με λαϊκά τοπικά συμβούλια. Αυτό δεν αρέσει σε κανέναν, ούτε στους Τούρκους ούτε στους τζιχαντιστές, ούτε στο καθεστώς του Ασαντ».

Ανεκτικότητα

Η Κομπάνι, μας λέει ο Ιεμπραχέμ, ήταν πάντα ανεκτική πόλη, με πολυεθνικό πληθυσμό, αν και υπερίσχυε το κουρδικό στοιχείο: «Δεν γνωρίσαμε θρησκευτικό φανατισμό. Ημασταν η πρώτη πόλη που φιλοξένησε Αρμένιους πρόσφυγες. Οι Αραβες που ήρθαν στην Κομπάνι ως αστυνομικοί ή διοικητικοί του συριακού καθεστώτος ενσωματώθηκαν εδώ, ακόμη και τα παιδιά τους έμαθαν κουρδικά. Ενας από αυτούς έγινε αντάρτης του ΡΚΚ. Δεν μισούμε τον άλλο άνθρωπο, πολεμάμε το σύστημα που γεννά την αδικία.

»Δεν συμφωνούμε ούτε με τον Ασαντ ούτε με τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό της αντιπολίτευσης. Ακόμα και αυτοί συνεργάστηκαν με ακραίους ισλαμιστές. Όμως αυτοί που πραγματικά εξέθρεψαν το ISIS ήταν το Κατάρ, η Σαουδική Αραβία και η Τουρκία. Γι' αυτό και όλοι οι Κούρδοι της Τουρκίας έχουν ξεγεραθεί. Η Τουρκία θα αντιμετωπίσει πρόβλημα με το ISIS, γιατί το έχει μέσα στα σύνορά της».

.....

Ο Κούρδος γιατρός συμμετέχει στον Σύνδεσμο Επιστημόνων και Καλλιτεχνών για τα παιδιά της Βόρειας Συρίας, πρωτοβουλία που έχει ιδρύσει το Ελληνο-Κουρδικό Σπίτι στην Κομπάνι. Εκεί μέχρι πρόσφατα πάνω από 100 παιδιά διδάσκονταν αραβικά, κουρδικά, αγγλικά, σκάκι και μουσική. «Θα ξεκινούσαμε μαθήματα ελληνικών, αλλά μας πρόλαβε ο πόλεμος και η κρίση». Τα χρήματα που συγκεντρώνει ο σύνδεσμος προέρχονται από δωρεές μελών και εκδηλώσεις, ενώ συγκεντρώνει και εκπαιδευτικό υλικό (πληροφορίες: www.facebook.com/pages/Σύνδεσμος-Επιστημόνων-Καλλιτεχνών-για-τα-παιδιά-της-Συρίας).

Πηγή: efsyn.gr